

Ahmet Aliev (Ahmet Ali Has)

(Razgrat, 1946)

Razgrat'm Şarmanköy'ünde (Bırdokva'da) doğdu. Sofya Üniversitesi'nin Türkoloji mezunlarından olan Ahmet Ali Has uzun yıllar Sofya Radyosu'nun Türkiye'ye Türkçe Yayınlar Servisinde çalıştı. Halen burada çalışmaktadır.

Ahmet Ali, Türkçeden Bulgarcaya ve Bulgarcadan Türkçeye çok iyi çeviri yapan bir uzmandır.

Şair, yazdığı şiir demetine "Tarihsiz Şiirler" başlığını vermiş. "Neden tarihsiz?" sorusuna da şu cevabı vermektedir:

"Neden tarihsiz?.. Çünkü ben ve benim gibi daha niceleri 60'lı yılların sonlarında şiiri, şiir dünyasına götürecek yolda ilk adımları atma denemesi yaptığımız anda önce "Filiz", ardından "Halk Gençliği" gazeteleri, ardından da ağabeylerimizin kitaplarını yayınlayan kitapevi ka-

patıldı. "Yeni Işık" gazetesi ve "Yeni Hayat" dergisi Bulgarlaştırma politikasının borazanları durumuna getirildi. Ötesini hepimiz biliyoruz. Neler oldu, nasıl oldu, hepimizin malûmu. Totalitarizm denilen ve insanı kişiliksizleştiren o acımasız mekanizmanın olanca gücüyle çalıştırıldığı bir dönemde günler, aylar, yıllar anlamsızdı... Ve totalitarizm ahtopotu kişiliğimize uzandıkça, bizler biraz daha içimize kapanacaktık. Çünkü içimize kapanmak, benliğimizi korumanın tek yolu idi. O yıllarda ve şartlarda yazdıklarımızı kendimizden bile esirgediğimiz için ayın, yılın önemi yoktu. Üstelik yazdıklarımız, altına attığımız tarihle değil, ifade edebildiğimiz duygu ve düşüncelerimizle yaşayacaktı..."

Sanatçının bu düşünceleri, yeni yazdığı şiirlerinin esas konusunu oluşturmaktadır.

ŞİİRLER

TARİHSİZ ŞİİRLER

(*Hak ve Özgürlük, Sayı: 46,13 Kasım 1992*)

Bu kış kıyamet günde, bir
de anlamsız sevgi
başımda.

Ocağım var,
odunum var.

Ateşim sende kaldı, sen
dağlar ardında.

KORKU

Bitecek bu yolculuk
kimsesiz bir garda ayak
seslerinle tek başına, tek
başına kalacaksın.

Bitecek bu gece, seherden
önce ansızın yemyeşil bir
baharda kalabalık bir
sokakta.

Bitecek bu sevgi,
usandırıcı bir öyküde
yıllanmış kederde
ansızın gelen o seherde.

TOPAL MARTI

(*Hak ve Özgürlük, Sayı: 46,1992*)

Deniz bir, ben iki, ve bir de topal martı Ben
sahile oturmuş, seni düşünüyorum Deniz
habire çekiyor, ayak uçlarımdan kumu Martı
uzaklarda balık avlıyor.

Deniz yalnız, ben yalnız, martı kendi halinde
Bir zamanlar bu sahilde sen vardın Denize
anlatılacak sevgimiz vardı Bir de bu topal
martı, kendi halinde değildi.

Deniz bir, ben iki, ve bir de bildiğin topal martı
Ben yokluğunu yaşıyorum, yokluğunun acısını
Martı bir balık çıkarıyor sahile denizden... Bu
sahilde ağlamamak o kadar zor ki!

Nevzat Yakubov
(Nevzat Yakup Deniz)
(Silistre, 1946)

Silistre'de doğdu, liseyi de bu şehirde bitirdikten sonra Sofya Üniversitesinin Slav Dilleri ve Edebiyatları Fakültesinde okudu. Çok iyi bir hazırlık görmüş bu aydınımıza öğretmenlik değil de eğitimlik görevi verildi. Uzun yıllar eğitim olarak çalıştı, kendisini sanat dünyasına adayarak şiirler yazdı. Şiirlerinde insan sevgisini, doğup ye

tiştiği Dobruca toprağına içten bağlılığını yansıtır.

1989 yılında başka aydınlarla birlikte Türkiye'ye kovuldu. İstanbul'da bir yıl kaldı. Bulgaristan'da demokratik düzen kurulmaya başlayınca tekrar Bulgaristan'a döndü.

Şairin en yeni şiirleri "Hak ve Özgürlük" gazetesinde sayfaalarında basıldı.

ŞİİRLER

BİR MASALDI

(Hak ve Özgürlük, sayı: 24,1991)

Bir vardı, bir yoktu.
Tarlalarımız, özgür semamız vardı eskilerde.

Bir vardı, bir yoktu
Kur'an'ı Kerim'imiz, Allah korkusu vardı.

Bir vardı, bir yoktu
Ozanlarımız, öykülerimiz, şarkılarımız vardı.

Bir vardı, bir yoktu
Sevgi vardı, hürmet, itaat vardı.

Bir vardı, bir yoktu
Mertlik vardı, cenk vardı...

Bir vardı, bir yoktu derken
Her şey yerine geldi Ötesi
sanki masaldı!

GÖÇMEN

(Hak ve Özgürlük, sayı: 24,1991)

Yepyeni bir kırmızı pasport
Aralarla yüklü bir iki
valiz
Ve gümrüksüz
gardiyanız
ardına dek açık
cömert kapılar...
Merhaba Özgürlük!

DÜŞ

(Hak ve Özgürlük, sayı: 24,1991)

Tuna bahçesinde
Güzellerin güzeli gezer.
Tuna bahçesinde Silistre
kentinde.

Severdim şiirlerde gibi Tuna
bahçesinde Kucaklardım
sımsıcak güneşi Tuna
bahçesinde.

İlkbahar sonbahar deme sen Tuna
bahçesinde. Mevsimlerin serenadına
sen uyan Tuna bahçesinde.

Tuna bahçesinde
Anıların ötesinde özlerim ilk sevgilimi.
Tuna bahçesinde
O sakin ırmağın kıyısında

ANA DİLİM

(Hak ve Özgürlük, sayı: 24,1991)

Beş yılda beş sefer beşer leva ceza Beş
sefer yirmişer, bir sefer elli leva Yüz
yetmiş beş leva - Asgari bir maaş!

O günlerde ne eder senin bir iki maaşın
çıktıktan sonra elden o milli gururun
düşükten sonra senin kutsal onurun, Ana
dilin, islâm dinin, kitapların, şarkıların...

İnsanın insana karşı o sevgi yüklü daveti
ve benim, senin birbirimize hürmeti, kulluğu,
acep kaç para eder o cehennem günlerde?

İsmet Bayramov
(İsmet Bayram Küleci)

(Kırcaali, 1947)

Kırcaali ilinin Küledler (Pepelište) köyünde dünyaya geldi. İlk öğrenimini köyünde gördü. Hasköy Tıp Meslek Okulundan mezun oldu. Kırcaali şehrinin yakınında bulunan Kırklar-Horozlar (Zimzelen) köyünde uzun zaman sağlık memuru olarak çalıştı. Sonra Sovyetler Birliği'ne gitti. 1985'te adının Bulgar adıyla değiştirilmesi için Bulgaristan'a çağrıldı. 1989 yılında zorunlu göçe tabi tutularak Türkiye'ye göç etti. Halen Tokat'ın Niksar ilçesinin Merkez Sağlık Ocağında

çalışmaktadır.

Şairin şiire karşı hevesi küçük yaşlarında başladı. İlk şiiri "Halk Gençliği" gazetesinde basıldı. Türkçe çıkan öteki gazetelerde de, ancak en çok Kırcaali'de çıkan "Nov Jivot - Yeni Hayat" gazetesinin Türkçe sayfalarında şiirleri sık sık basıldı. Kısa ve lirik şiirler yazar. Türkçeyi ustalıkla kullanmasını bilir. Sembolleri bol bol kullanan İsmet Küleci'nin şiirlerinde yalnızlık duygulan ön plandadır.

ŞİİRLER

BİR EV BİLİRİM

(*Balkan Türklerinin Sesi, sayı: 3, 1991, sf: 31*)

Bir ev bilirim Güneş
yüzlü bir ev. Ne
etrafında taş duvar, Ne
de demir parmaklık
Işıktan bir yolu var.
Her an açık dostlara
Kapılar ardına kadar.

Bir ev bilirim
Güneş yüzlü bir ev.
Ne yazı belli ne güzü
Çiçek çiçek her mevsim
Güller kimi beyaz, kimi kırmızı.
Çiçekler içinde en güzel.
Ev sahibinin kızı.

Bir ev bilirim
Güneş yüzlü bir ev.
İçimi özlemiyle yakar.
Ondan ayrı düşünce
İster yağmur yağsın, ister kar.
En karanlık gecelerde bile
Tüm yollarım ona çıkar.

Kar yağıyor ince ince Aklıma
çocukluğum geliyor Gökyüzü
büyük bir elek sanki Anam
oturmuş un eliyor...

AYRILIŞ

(*Balkan Türklerinin Sesi, sayı: 3, 2992, sf: 30-31*)

Yalnız o tutku
Söndürebilirdi dudaklarımızdaki
Bu dayanılmaz susuzluğu
O uzun gecelerde
Gözlerimizin uykusuzluğu
Kuşku götürmez
Tanıktı sevgimize
Ne hacet var binbir defile
Şimdi bunlar bir masal
Artık n'etsek nafile
Kahrolan bütün saatler
Ayrılığı çalıyor
Hava da öylesine sıcak
Bulutlar gittikçe alçalıyor
Ne yağmur yağacak...

Her şey yalnızlıktan korkumuzla başlar
Bir umutta buluşur sonra
Mutlu görünürüz.
Oysa nice pişmanlık doludur bakışlar
Yıllarca çınlar kulaklarda
Mendelson'un "Doğum marşı"
Sorsalar bilmeyiz nerde kışlar

Gönül kırlangıçları
Yalnızlığımız bir çocuktur yazıksız
Üşür durur güneşe karşı.

